C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-Sportovni_fejeton.pdb

PDB Name: Sportovní fejeton
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Sportovní fejeton
Jaroslav Hašek

Jak vám radostně srdce buší, když čtete: "Malý národ náš zažil v právě minulých dnech okamžiky radostného očekávání, rozechvění a pocity zvláštní pýchy."
A dál sledujete řádky se srdcem rozechvělým, že génius Slovanstva nedal dotrpěti národu, čtete o době Husově a Komenského, o kulturním rozpětí národa.
A jedná se o slavnostní vystoupení skotských žonglérů.
"Z dějin čerpali jsme posilu, vůli a hrdost, která po dvou stoletích probudila náš dobrý lid k novému, krásnějšímu životu."
A právě proto na radnici několika potulným profesionálům chystají ovace.
"Pravda, pro kterou dovedli nejlepší synové naši obětovati krev a statky, vydala květy nejkrásnější." Po Dobrovském, Šafaříkovi, Jungmannovi a celé řadě našich buditelů přichází Slávie a dává tři góly placeným umělcům Aberdeen, kteří potomkům národa, jenž po staletí pociťoval surovou pěst uzurpátorů, dají jen dva góly.
V ryze českých krajinách roztahuje se germanizování drah, a octnete-li se za Turnovem, nevydá vám pokladník stanice za živého boha lístek, když oň česky požádáte; v uzavřeném území dějí se největší skandály s českým školstvím - ale tu přijede Aberdeen a Slávie ho poráží 3:2. Jaká náplast na naše kulturní rány! Městská rada placeným zápasníkům propůjčí povozy, vozí je v kočárech, hostí je, uspořádá se banket a styky anglicko-české jsou hotovy.
Až k nám přijede polykač mečů z ostrova Kuby, bude se mluvit o stycích česko-kubánských.

Polykače mečů opět povezou na radnici, tam dostane album s pohledy na Prahu, uspořádá se na jeho počest banket, v kočáru pojede s náměstkem starosty na Hradčany a všude bude se cítit jako doma. Nikdo se ho neoptá, co je vlastně zač, nám úplně stačí, že je z Kuby a že umí dobře polykat meče.
Při té příležitosti ovšem naše listy budou psát o bojích Kubánců za neodvislost, a že je málo oborů, v nichž bychom i my nevynikli.
Aberdeenským žonglérům ukazujeme tedy památky na radnici.
Druhý den nato píší podezřele naše listy, že i mezi Aberdeenskými jsou lidé inteligentní, poněvadž jsou mezi nimi tři bývalí universitní studenti.
Na radnici uvítali jsme oficielně 11 aberdeenských zápasníků, kterým je naprosto lhostejno, zda driblují míč v Praze nebo v Pešti, či ve Vídni, či v Bruselu, a kteří stejně jako ostatní béřou své diety, svou mzdu, vyplácenou ředitelstvím akciové společnosti Aberdeen za direktorství Williama Jaffreye, Jamesa Philippa a zubního lékaře Josefa Ellise Milnea.
Tito pánové béřou ročně statisíce korun příjmů a dobře platí svým zřízencům. Jako když nějaký hrabě má své žokeje, kteří mu vyhrávají ceny.
My tedy na radnici vítáme oficielně v černých fracích zřízence akciové společnosti Aberdeen.
Plýtváme přitom lichotnými výrazy. Náměstek starosty mluví o hrdých synech skotských hor, kteří nechápou, proč asi, když neumějí nic jiného než podávat si míč hlavou, kopat do míče razantními údery, podávat si pružnou kouli, vrážet do hráčů, - proč jim, když umí jen tohle, ukazují nějaký obraz v radnici, mluví o kostnickém koncilu, o popravení českých pánů, o probuzení českého národa.
Pak slyší slovo "Havlíček" a musí se optati, jmenují-li jim stále Havlíčka: "What goals?" "Kolik dal gólů za svého života?"
A jedna otázka za druhou se řine: "Kdy hrál Havlíček posledně za Slávii?" "Znal stopnout míč?"
A zase dál slyší mluviti o Husovi, který následoval jejich Viklefa, nato je tíž lidé, kteří mluví tak nadšeně o Husovi, vozí při svatojanském ohňostroji na loďkách.
"Toto jest na památku Jana z Nepomuku!"
"What goals?" "Kolik gólů?"
A zase je vezou na večírek a zpívají jim Hradecké panenky, českou hymnu.
Oni jim zase zazpívají skotskou píseň o krásné markytánce, která svým obsahem nejde o nic pozadu za písní Když jsme táhli k Jaroměři.
Obsahu se nerozumí a velké nadšení.
Odjíždí domů 11 řemeslných žonglérů z Aberdeen. Jednou prohráli, jednou vyhráli. Hráli hlavou, driblovali, skórovali, podávali si. Kromě mzdy a diet vezou si v kufru ještě nějaké medaile, které jim na radnici rozdali.
Mají popletenou hlavu ze všeho, co viděli, a nejvíce je mrzí, že se nedozvěděli, kolik dal Mr Charles Havlíček gólů a v kterém družstvu hrál.
My pak v denních listech provázíme 11 řemeslných žonglérů těmito řádky:
"Pryč jsou léta tiché odevzdanosti, toužíme, abychom silni stanuli vedle silných a znemožnili do budoucna porobení nejpotupnější. Vezměme si příklad z hrdých synů skotských hor, kteří nejlepší své síly věnují službám své drahé vlasti!"
Ano, za dvě libry šterlinků denně, což se rovná 48 korunám...
Maria Stuart, what goals?

Karikatury 3/23, 5. 6. 1911
vojtisek.tripod.com/hasek/